

V šestém čísle Bulletinu přinášíme zprávu z panelové diskuse konference ČAPV 2017, pozvání na konferenci ČAPV v roce 2018, přivítání nových členů, anotace aktuálních čísel časopisů a jejich výzvy pro autory, anotace knih a informace o konferencích.

Výbor ČAPV

Z VÝBORU ČESKÉ ASOCIACE PEDAGOGICKÉHO VÝZKUMU

1. PF 2018

Hodně zdraví, nekonečně mnoho osobních i pracovních úspěchů a spokojenosti do nového roku přejí za výbor ČAPV Jana Poláková, Vašátková, Martin Chvál, Stanislav Míček, Petr Novotný a Kateřina Vlčková.

2. Potkávají se vzdělávací politiky a pedagogický výzkum? Zpráva z panelové diskuse konference ČAPV 2017

Při příležitosti konání XXV. konference České asociace pedagogického výzkumu v Hradci Králové se 14. 9. 2017 uskutečnila panelová diskuse „Potkávání se vzdělávací politiky a pedagogického výzkumu“. Do odborného panelu byli pozváni zástupci České školní inspekce (Josef Basl), Národního ústavu pro vzdělávání (Jiřina Novotná), Národního institutu pro další vzdělávání (Kateřina Trnková) a Domu zahraniční spolupráce (Pavla Šabatková). Panelisté, společně s cca 35 účastníky konference, hledali odpovědi na následující otázky: Jaký význam má pedagogický výzkum pro zastoupené instituce? Jakou mají instituce zkušenost s výsledky pedagogického výzkumu v ČR a jak s nimi pracují? Co instituce potřebují a očekávají od pedagogického výzkumu? Co mohou instituce nabídnout pedagogickému výzkumu?

Panelová diskuse ukázala, že zástupci organizací zastoupených v panelu považují pedagogický výzkum za užitečný a současně se snaží výsledky pedagogického výzkumu užívat v maximální možné míře. Výsledky pedagogického výzkumu jsou čteny a do značné míry také reflektovány při tvorbě vzdělávací politiky, sledování zahraničních zkušeností, přípravě projektových výzev apod. Přes veskrze pozitivní hodnocení vztahu vzdělávací politiky a pedagogického výzkumu, v Česku byly v průběhu panelové diskuse identifikovány rezervy, jejichž eliminace by mohla přispět k většímu pochopení a oboustranné reflexi subjektivně pocíťovaných potřeb jednotlivých aktérů.

Na straně institucí jsou z pohledu zástupců pedagogického výzkumu pocíťovány jako naléhavé následující problémy:

- potřeba zlepšit přístup k datům z realizovaných celostátních a mezinárodních výzkumných šetření

(problém s anonymizací velkých datových matic; data nejsou přístupná ve formátech, s nimiž jsou výzkumníci zvyklí pracovat),

- nejsou stanovena aktuální a potřebná témata pro pedagogický výzkum (podpora práce učitelů, školní hodnocení, profesní rozvoj pedagogických pracovníků, longitudinální, intervenční a evaluační výzkumy apod.),
- chybí jasně definované zadání pro pedagogický výzkum, což se promítá do chybějící výzkumné reflexe změn ve vzdělávání (nebyly zhodnoceny dopady a efekty opatření typu: internet do škol, tablety do škol, státní maturita, jednotná přijímací zkouška na střední školy apod.),
- přijímají se rozhodnutí, pro něž nejsou opory ve výzkumných datech, argumentace často vychází z osobních přesvědčení či osobních zkušeností,
- lhůty na tvorbu koncepcí a dalších dokumentů vzdělávací politiky jsou nedostatečné, stejně tak délka souvisejících připomínkových řízení,
- publikační výstupy jsou z pohledu výzkumníků nestandardní – zprávy z výzkumu často nemají tiráž, nejsou přiznána autorství, apod.

V panelové diskuzi byly ze strany zástupců organizací pojmenovány také rezervy a úskalí pedagogického výzkumu v Česku. Jedná se zejména o následující oblasti:

- nízká srozumitelnost výzkumných zjištění a závěrů pro učitele, ředitele, pracovníky organizací apod.; popularizace výzkumných zjištění směrem k širší veřejnosti je záležitostí vybraných jednotlivců,
- zjištění pedagogického výzkumu často není možné posunout do roviny konkrétních doporučení,
- obtížná orientace ve výzkumném poli, roztržitost pedagogického výzkumu a nemožnost dopátrat, zda se nějaký výzkumník zabývá určitým tématem,
- některá akademická témata jsou pro zástupce organizací málo relevantní či nezajímavá,
- některé typy škol (VOŠ, ZUŠ) jsou absolutně mimo záběr pedagogického výzkumu, dominují výzkumy realizované na 2. stupni ZŠ.

Výše zmiňované problémové okruhy mají společné jmenovatele, jimiž jsou chybějící komunikace a vzájemná odlišnost potřeb i prostředí. Ty jsou na jednu stranu důsledkem toho, že akademická sféra není s to nabídnout pracovníkům organizací adekvátní příležitosti ke vzdělávání (jako slibný se jeví model profesních doktorátů realizovaný v zahraničí) a na druhou stranu se ukazuje, že intenzivnější spolupráci a komunikaci výzkumníků s organizacemi brání chronická časová přetíženosť akademiků.

Dalším společným jmenovatelem uvedených rezerv je chybějící resortní výzkum, tj. koordinování témat zadávaných vzdělávací politikou (nejlépe konkrétně MŠMT) prostřednictvím např. Technologické agentury ČR (TAČR). Kdyby výzkumníci měli možnost reagovat na výzvy resortního aplikovaného výzkumu, tak by se pro vzdělávací politiku rozšířila poznatková základna k aktuálně řešeným tématům. Účastníci panelové diskuse často zmiňovali, že popularizace zjištění pedagogických výzkumů např. pro učitele není adekvátně oceňována zaměstnavateli ani poskytovateli finanční podpory. Ke zlepšení stávajícího stavu by jistě přispělo zřízení pedagogického datového archivu, neboť stávající datové platformy jsou nepřehledné (databáze RIV, GAČR apod.) či neúplné (Národní registr výzkumů o dětech a mládeži). Zlepšení současného stavu by prospělo koordinování výzkumu, což by měla být role MŠMT, jež dle školského zákona odpovídá za stav, koncepci a rozvoj vzdělávací soustavy. Diskutovány byly také příklady dobré praxe. Organizace mají velmi pozitivní zkušenost například s realizací školení týkajících se práce s daty z mezinárodních výzkumných šetření.

Mnohé z uvedených problémů již byly pojmenovány dříve. Pro čtenáře s hlubším zájmem o problematiku vztahu teorie, praxe a vzdělávací politiky odkazujeme na zdařilý text R. Šípa (2013, s. 256), který je zakončen poměrně přílehlavým konstatováním: „Ke spojení však nemůže dojít do té doby, dokud aktéři nebudou náležitě vnímat svoji zodpovědnost, která je – chtě nechtě – vyvede z jejich malých ulit.“ Změna perspektiv je více než naléhavá, neboť se čím dál častěji ukazuje, že stav pedagogického výzkumu úzce souvisí se stavem organizací, jež definují a utvářejí vědní politiky.

Petr Knecht a Stanislav Michek

Literatura

Šíp, R. (2013). Zdroj politické neúčinnosti pedagogické komunity: Nesounáležitost praktiků a teoretiků. *Pedagogická orientace*, 23(2), 245–256.

3. Pozvánka na konferenci ČAPV 2018

Vážení a milí členové ČAPV,

srdečně Vás zveme na 26. ročník konference ČAPV, která se bude poprvé konat také na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně, na fakultě humanitních studií, a to ve dnech 12. – 14. 9. 2018.

Tématem konference bude tentokrát transdisciplinarita, jakožto odpověď na narůstající komplexitu výzkumného pole pedagogických věd. Mnoho ze současných pedagogických témat dosahuje takové komplexnosti, že na jejich poznání nepostačuje jedna specializovaná disciplína a je třeba transdisciplinárního řešení. V důsledku toho v místech, kde se již rozpracované vědní disciplíny překrývají, vyrůstají disciplíny nové. Konstituování nové vědní disciplíny je možné za předpokladu, že překrývající se plocha vědních disciplín je dostatečně rozvinutá a významná. Obsahové jádro pedagogiky jako vědy je vymezováno kolem hlavních konceptů, nicméně současně je budováno určité „pohraniční pásmo“, kde pedagogika spolupracuje s dalšími obory. Tématem konference ČAPV v roce 2018 se tak stává výzkum různých transdisciplinárních oblastí věd, jeho inovativní metody sběru a analýzy dat a jeho inspirativní výsledky.

Srdečně zveme všechny zájemce z ČR i zahraničí na zajímavé plenární přednášky, informačně bohaté sekce, sympozia, zajímavé postery, aktuální metodologické workshopy a diskuze k tématu transdisciplinarit. Podrobnější informace budou postupně zveřejňovány na webových stránkách asociace i konference.

Organizátoři konference a výbor ČAPV

4. Nové tváře ČAPV

Také v posledních měsících projevili zájem o členství v ČAPV další kolegové, které tímto v asociaci srdečně vítáme. Na základě vlastní žádosti se stali novými členy ČAPV:

- Mgr. Lenka Hessová, Katedra anglistiky, Pedagogická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Oblast zájmu: možnosti práce s mládeží vykazující rizikové chování.
- PhDr. Veronika Gígalová, Ph.D., Katedra sociologie, andragogiky a kulturní antropologie FF UP v Olomouci. Oblast zájmu: andragogika – především další odborné a profesní vzdělávání v organizacích.

- Mgr. Jana Krátká, Katedra primární pedagogiky, PedF UK. Oblast zájmu: vzdělávání dětí z dětského domova.
- Magdalena Kohout-Diaz, Maître de Conférences HDR en Sciences de l'Éducation, Université de Bordeaux. Oblast zájmu: inkluzivní vzdělávání a přístup k diverzitě, mentální zdraví, srovnávací výzkum ve střední a balkánské Evropě, stav a funkce mluvy řeči studentů a učitelů při zlepšování klimatu školy.

KONFERENCE – SEMINÁŘE – WORKSHOPY

- Ve dnech 29. – 30. 1. 2018 se na půdě Univerzity Palackého v Olomouci uskuteční další ročník konference Kvalitativní přístup a metody ve vědách o člověku. Téma konference zní „Až bude naše tělo bez duše i ducha“. Podrobněji <http://gak.upol.cz>.
- Konference ČPdS se uskuteční 15. – 16. března 2018 na Fakultě veřejných politik Slezské univerzity v Opavě: <http://www.slu.cz/fvp/cz/aktuality/div-style-clear-both-img-style-float-left-margin-right-10px-margin-bottom-10px-src-https-plone-slu-cz-fvp-cz-aktuality-docs-cpds4-jpg-width-150-clenove-pobocky-cpds-se-sesli-na-fakulte-verejnych-politik-v-opave-div>
- Ve dnech 27. – 29. 6. 2018 se v rámci 70. výročí založení OMEP uskuteční v Praze konference na téma Conditions of Early Childhood Education Today: A Foundation for a Sustainable Future. Termín pro zaslání abstraktů v angličtině je do 15. 1. 2018. Registrace a další informace o konferenci: <http://konference2018omep.antee.cz>.
- V roce 2018 se v období června až října bude konat 22 konferencí Special Interest Groups (SIG) konference EARLI, na různých místech Evropy. Konferenční kalendář zde: <https://earli.org/sites/default/files/2017-10/SIG-Calendar-2018.pdf>.
- Ve dnech 9. – 13. 7. 2018 se uskuteční EERA Summer School (EERSS) 2018 na téma Qualitative and Mixed Methods Research Designs: From Designing to Publishing. Hlavním pořadatelem je Ústav pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Přihlašování končí 31. 1. 2018. Více informací na: <http://www.eera-ecer.de/season-schools/eera-summer-school/>
- Essex Summer School in Social Science Data Analysis, Velká Británie, 9. 7. – 17. 8. 2018. Přihlášky do 20. 4. 2018: <http://essexsummerschool.com>
- WERA (The World Education Research Association) World Congress, Kapské město, JAR, 3. 8. – 5. 8. 2018, termín přihlášek 10. 1. 2018: <http://www.wera2018.co.za/index.php>
- Ve dnech 4. – 7. 9. 2018 se uskuteční konference ECER na téma Inclusion and Exclusion. Ressources for Educational Research v Bolzanu, která se bude zabývat otázkami vázanými na důsledky migrace do Evropy a přínosy výzkumu k problematice inkluze a exkluze. Termín pro přihlášení příspěvků je 31. 1. 2018. Více informací na: <http://www.eera-ecer.de/ecer-2018-bolzano/>.
- Ve dnech 12. – 13. 9. 2018 se uskuteční konference Frontiers in Educational Measurement v Norsku na University of Oslo, Campus Forskningsparken. Více informací najdete na: <http://www.uv.uio.no/cemo/english/conferences/fremo2018/>
- Metodologické workshopy GESIS, Leibniz-Institut für Sozialwissenschaften: <https://training.gesis.org/?site=pOverview&cat=all>
- GESIS Summer School in Survey Methodology, 2. – 24. 8. 2018, Kolín, SRN: <https://www.gesis.org/en/services/events/gesis-training/summer-school/>

1. Odborné časopisy v databázi Scopus (J_{sc})**Studia paedagogica 3/2017**

Třetí číslo časopisu Studia paedagogica roku 2017 obsahuje následující stati: Některé psychologické souvislosti hodnocení smyslu vlastní práce učitelů (K. Paulík), Fluktuační učitelů: vybrané zahraniční teorie a výzkumné přístupy (A. Rozkocová, P. Urbánek), Vliv klinické zkušenosti na profesní rozvoj studentů učitelství (M. Černá, M. Píšová, K. Vlčková), Proměny bariér ke vzdělávání dospělých v České republice: 2005–2015 (J. Kalenda, I. Kočvarová), O úspěšnosti sladování rodičovství a studia doktorských studentek s malými dětmi (K. Harvánková), Osvojování dovednosti čtení očima matek žáků 1. tříd (J. Sedláčková). Dále je v tomto čísle zařazen rozhovor O smyslu pedagogického výzkumu: rozhovor s Theem Wubbelsem (P. Novotný, R. Švaříček) a studentská práce Komunikační struktury v kruhovém uspořádání školní třídy v semináři etické výchovy (M. Majčík).

<http://www.studiapaedagogica.cz>

Journal of Pedagogy (Pedagogický časopis), The Journal of University of Trnava 1/2017

První letošní číslo časopisu Journal of Pedagogy obsahuje následující studie: Power and resistance in early childhood education: From dominant discourse to democratic experimentalism (P. Moss), Doing state policy in preschool: An autoethnographic tale of universal access to ECEC in Australia (Z. Millei, B. Gobby, J. Gallagher), Topography of power relations in Slovak preschool sector based on Bourdieu's field theory (O. Kaščák, B. Pupala), Hierarchies of knowledge, incommensurabilities and silences in South African ECD policy: Whose knowledge counts? (N. Rudolph), Bildung, Erziehung [education] and care in German early childhood settings – spotlights on current discourses (A. Frindte, J. Mierendorff), Early child care education: Evidence from the new law in Chile (F. A. Castillo, M. Q. Lobos).

<http://www.degruyter.com/view/j/jped>

2. Recenzované odborné časopisy (J_{ost})**NOVINKA: Pedagogika 3/2017**

Studie: Ohlédnutí za vývojem přístupů k obsahu vzdělávání, učivu a kurikulu po roce 1989 (J. Slavík, S. Štech, K. Uličná). Teoretické studie: Vzdělávací obsah: ukazují Bernsteinova teorie a sociální realismus cestu z krize? (D. Dvořák). Metodologické studie: Zkoumání (kvality) výuky: srovnání dvou přístupů (P. Najvar). Výzkumné studie: Problém účelnosti v dialogickém vyučování (Z. Šalamounová, K. Šedová, M. Sedláček, R. Švaříček), Komenského spisy jako četba žáků základní školy? (J. Vala). Diskuse: Má význam bránit „neproduktivně“ vzdělávací obsahy v dnešních časech? (Z. Danišková), Smysl má bránit jakékoli vzdělávací obsahy (P. Urbánek). Recenze: Kvaszův instrumentální realizmus v zorném poli didaktiky (J. Slavík).

<http://pages.pedf.cuni.cz/pedagogika>

NOVINKA: Pedagogická orientace 3/2017

Třetí letošní číslo časopisu Pedagogická orientace uveřejňuje následující studie: Ověření konceptu akademického optimismu na českých školách druhého stupně povinného vzdělávání (J. Straková, J. Simonová, D. Greger), Konstruktivní výzkum ve vzdělávání (E. Ellederová), Srovnání obsahu vybraných kurikulárních dokumentů tělesné výchovy pro primární vzdělávání v Irsku, Nizozemsku a České republice (Martina Habrdlová, Michal Lupač, Petr Vlček), Teoretická východiska mediální výchovy jako determinant mediálněpedagogické praxe (P. Valenta).

<https://journals.muni.cz/pedor>

E-pedagogium 1/2017

Odborné články: Čo sú sociálne vedy, nejednoznačnosť a veľká variabilita významu pojmu sociálno (P. Ondrejko), Kontroverze humanismu a jeho dědictví v sociálních vědách a v pedagogice (J. Koča, M. Strouhal), Problém metody morálních dilemat v etické výchově (J. Hábl, J. Polinský), Učitelství sebepečení – podněty k auto-evaluaci a výzkumu (H. Lukášová), Zvládání stresu a syndrom vyhoření u učitelů a učitelů ZŠ (I. Smetáčková, E. Vondrová, P. Topková), Vztah životní spokojenosti a jejích složek s osobnostními charakteristikami u studentů učitelství (L. Křeménková, J. Kvintová, M. Pugnerová), Formativní hodnocení v zahraničí a v České republice (V. Laufková), Širší souvislosti školního prospěchu z matematiky (H. Vomáčková, D. Cihlář), Pedagogika a performativní řečové akty (J. Šůsa), Specifika v porozumění orální řeči u dětí předškolního věku mateřské školy logopedické a mateřské školy běžného typu (R. Mičáková), Situace rodičů neslyšících dětí – rozhodování pro kochleární implantaci (P. Pitnerová, P. Reová), Možnosti hodnocení pragmatické roviny komunikace u dětí s poruchou autistického spektra – výsledky dílčího šetření (K. Vitásková, L. Šebková, L. Schwarzová), EMBU a jeho verzie ako nástroje na meranie vzťahovej väzby (G. Rozvadský Gugová), Znalosti o epilepsii a sebedůvěra studentů učitelství a učitelů z praxe v přístupu k žákovi s tímto onemocněním (D. Brabcová, E. Strejcová, J. Kohout).

<http://old.pdf.upol.cz/rychle-odkazy/casopis-e-pedagogium/>

NOVINKA: Testforum 9/2017

Studie: Bayesovská exploratorní faktorová analýza (J. Mazanec, E. Dvořáková), ShinyItemAnalysis: Analýza přijímacích a jiných znalostních či psychologických testů (P. Martinková, A. Drabinová, J. Houdek). Recenze testů: PSSI – Inventář stylů osobnosti a poruch osobnosti: Recenze metody (A. Klocek, J. Máchová).

<http://www.testforum.cz>

NOVINKA: Sociální pedagogika 2/2017

Druhé číslo časopisu Sociální pedagogika roku 2017 obsahuje studie: Diverzita mezi etnocentrismem a etnorelativismem (nejen) v českém školství (D. Moree), Kulturní identita jako součást výchovy k občanství u adolescentů (H. Skarupská), Národní identita v multikulturním prostředí (M. Öbrink Hobzová, L. Siarda Trochtová, P. Sobková), Mocenské konstelace mezi

romskými žáky a jejich učiteli (I. Rožničková), Sociokulturní handicap žáků-cizinců a profesní příprava učitelů (M. Zachová), Úspěšnost dětí z dětských domovů v sekundárním a terciárním vzdělávání – Porovnání pohledu klientů a jejich vychovatelů (J. Vlach).

<http://soced.cz>

NOVINKA: Scientia in educatione 2/2017

Výzkumné studie: Obsahová analýza tématu evoluce člověka v českých učebnicích přírodopisu a biologie (R. M. Dvořáková, K. Absolonová), Volba řešitelských strategií v závislosti na věku (P. Eisenmann, J. Příbyl, J. Novotná, J. Břehovský, J. Cíhlář), Dějiny přírodních věd: Jejich místo ve škole a v učebnicích biologie (J. Hájková), Didaktický výzkum jako součást závěrečných prací studentů učitelství biologie (V. Janštová, P. Novotný), Představy žiaků o vylučovací a endokrinné soustavě (M. Kubiátko), Profesní vidění studentů učitelství biologie zaměřené na obor a oborově didaktické jevy (L. Pavlasová), Vztah mezi úspěšností v nenumernických a numerických úlohách na obsah a objem a žákovské problémy v této oblasti (V. Tůmová, N. Vondrová).

<http://www.scied.cz>

NOVINKA: Lifelong Learning 2/2017

Ve druhém čísle časopisu Lifelong Learning roku 2017 byly publikovány následující studie: Žák s obsedantně-kompulzivní poruchou (Diallo, K.), Vývoj a pilotáž škály učitelské self-efficacy (Smetáčková, I., Topková, P., Vozková, A.), Postojová orientace učitelů ve vztahu k sociálně znevýhodněným žákům a jejich vzdělávání (Petr Šafránková, A., Humenská, T.), Učení učitelů v projektech školy (Vojáčková, L.).

<http://lifelonglearning.mendelu.cz>

Journal of Technology and Information Education 2/2017

Druhé číslo roku 2017 časopisu JTIE obsahuje výzkumné studie: Obsahové zameranie výučby predmetu technika z pohľadu učiteľov (A. Hašková, S. Manduľáková), Didaktická transformace pro technické vzdělávání a příprava učitelů (J. Kropáč, J. Plischke, Š. Chudý, J. Kropáč), Historie technického a rukodělného vzdělávání na území české republiky v 18. a 19. století (J. Dostál), Perspektivy rozvoje technického vzdělávání u žáků s lehkým mentálním postižením (A. Bartoň), Jazykové kurikulum a vzdělávání v rámci technického vzdělávání (L. Hrušková, I. Bečvářová), Nanotechnologie jako nová perspektiva pre modernizáciu kurikula technických predmetov na základných a stredných školách (Z. Tkáčová), Příprava učitelů technické a informační výchovy na pedagogické fakultě v Olomouci (Č. Serafín).

<http://jtie.upol.cz>

Historia scholastica 1/2017

V prvním čísle časopisu Historia scholastica roku 2017 byly publikovány následující texty: Pedagogy as part of university education in Slovakia – historical and contemporary perspective (B. Kudláčová), Pädagogik als akademisches Fach in Italien. Eine Skizze von den Ursprüngen bis zu

den Sechziger Jahren (S. Polenghi), Pedagogy as university degree program in Bulgaria – historical and contemporary aspects (A. Chavdarova), Über die totalitären Grundzüge der schulischen und außerschulischen Erziehung der Slowakei in den Jahren 1938–1945 (M. Krankus), Erziehung und Kontrolle im „Jahrhundert des Kindes“ – Über die totalitäre Versuchung in der Pädagogik (E. Skiera), Humanität als philanthropisches Prinzip im Kontext der Aufklärung: Friedrich Eberhard von Rochow (1734–1805) und die Reckahner Musterschule (F. Tosch), Mikhail Geraskov (1847–1957) – the founder of University of Pedagogy in Bulgaria (M. Ilieva).

<http://www.historiascholastica.com>

NOVINKA: Acta Educationis Generalis 3/2017 (SR)

Development of interest in reading on the part of students and future academics (J. Doležalová), From the theory of play into the practice in kindergarten: Verification of the original didactic toys for preschool children (H. Navrátilová, B. Petrů Puhrová), Is education for using humour in nursing needed? Slovenian case study on sociological and ergonomic aspects of the impact of humour on nursing professionals (J. Goriup, J. Stričević, V. Sruk), Education for entrepreneurship – A challenge for school practice (A. Jůvová, T. Čech, O. Duda), Pupils' questions in dialogic teaching from the perspective of pedagogical research (H. Lukášová, M. Pavelková), The application of comics in science education (M. Koutníková), Joint child custody as a new kindergarten teachers' experience (J. Majerčíková), Primary school teachers' awareness of chronic diseases of children (B. Plisková, P. Snopek), Teacher as an amateur speech therapist – current knowledge in the field of speech therapy prevention in kindergartens (J. Vašíková).

<http://www.degruyter.com/view/j/atd>

NOVINKA: Pedagogika.sk 4/2017

Čtvrté letošní číslo časopisu Pedagogika.sk obsahuje studii: Komparácia hodnotových preferencií v súvislosti s orientáciou na záujmovú činnosť (Komora, Juraj, Polakovičová, Renáta).

<http://www.casopispedagogika.sk/>

3. Časopisy popularizující pedagogický výzkum

Komenský 4/2017

Časopis připravil pro čtenáře rozmanitou kolekci textů. Rozhovor s Jessicou Litwak, umělkyní a světoběžnicí, kterou přitahují problematika témata a neřešitelné problémy, které ale nutně nějaký postoj vyžadují. Nahlíží je skrze umění, které možná nepřináší systémové odpovědi, ale mluví k našim srdcím a promlouvá k nám prostřednictvím symbolů. A právě symbolický jazyk můžeme, spolu s Erichem Frommem, považovat za jazyk univerzální, kterému rozumí lidé na celém světě. Jessica je odvážná žena, která se snaží nebýt němá k tomu, o čem bychom raději nemluvili.

Složitým tématům se věnují i oba texty v rubrice Z výzkumu. Ať je to již práce s dětmi ve vyloučené lokalitě, kde se snadná a trvalá řešení hledají věru těžko, nebo zkoumání pozice třídního učitele, na kterou jsou kladeny často protichůdné nároky a která vyžaduje pevné přesvědčení, jasnou hierarchii hodnot a zároveň pohotovost spravedlivě řešit nejasné situace a zůstat přitom citlivým ke každému žákovi ve třídním kolektivu.

Dobrodružnou povahu a ochotu vzít na sebe odpovědnost za dlouhodobý projekt zachycuje reportáž. Když se rozhodnete podívat se za obzor, můžete potkat milé lidi, navázat nová přátelství, ochutnat cizí pokrmy, obláci si jiný šat nebo nahlédnout do nečekaných prostor. Někde na druhém konci Evropy, ale třeba i ve svém nitru. Sebrat odvahu, vyrazit do neznáma, překonat překážky, zažít nové věci. A dopřát to i svým žákům.

V rubrice Do výuky se sešly příspěvky z různých oblastí, všechny se však dotýkají věci praktických. Jak se orientovat? Ať již v lese za školou či ve své kariéře. Zážitky, které žákům připravíme, ať už zahrnují fyzickou aktivitu, práci s textem, či účast ve školním parlamentu, vedou k formování dětské duše. Ovlivňují ji na cestě k dospělosti, při hledání místa v životě. Osobnost učitele jako dobrého vzoru představuje útek, který splétá osnovu mladých životů.

Nováček mezi rubrikami – Z prací studentů – přináší náměty, jak pracovat s četbou textů a ukazuje, že vhodný přístup může bořit různé předsudky a negativní očekávání. Recenze a Poradny doplňují škálu v oblasti schopnosti používat jazyk, osmělovat se v matematickém světě či čelit závislosti na elektronice.

<http://www.ped.muni.cz/komensky/>

MONOGRAFIE – SBORNÍKY – KNIHY: PRÁVĚ VYCHÁZÍ...

Beníčková, M. (2017). *Muzikoterapie a edukace*. Praha: Grada.

Autorka, muzikoterapeutka a vysokoškolská pedagožka, spoluzakladatelka známé terapeutické školy Akademie Alternativa, se zamýšlí nad alternativními metodami výuky, nad možnostmi jejich uplatnění v praxi a propojení se současným stavem českého školství. Součástí knihy je popis psychosomatické muzikoterapie a metod, které jsou používány při řešení problémů ve školním i mimoškolním prostředí. Kniha se podrobně věnuje muzikoterapeutické metodě Hudebně-edukační terapie (HET) a Werbeck metodě, která odkrývá možnosti práce s hlasem laiků i profesionálů. V četných příkladech z praxe autorka uvádí ukázky využití netradičních muzikoterapeutických hudebních nástrojů a jednoduché písně a cvičení použitelné v běžné výuce. V kazuistikách žáků se nevyhýbá ani otázce kontraindikace terapeutické práce. Kniha je určena všem zájemcům z řad pedagogů, vychovatelů, terapeutů, psychologů, sociálních i klinických pracovníků a z oblasti pomáhajících profesí a bude výbornou studijní příručkou také pro studenty pedagogických, terapeutických, psychologických i sociálně-zdravotnických oborů.

Hasman, J., Kostecká, Y., & Hána, D. (2017). *Integrace žáků-cizinců v širším kontextu*. Praha: Univerzita Karlova.

Paralelně s růstem počtu imigrantů, pestrostí jejich národnostního a etnického složení a počtem států zasažených migrací roste i význam studia této problematiky. Tradičně se jí zabývali zejména sociální geografové, jejichž přístupy jsou do značné míry unikátní, když se věnují zejména jeho prostorovým aspektům a podmíněnostem na různých hierarchických úrovních. Přitom prostorovost tohoto jevu je nejen zásadní pro jeho pochopení, ale je také jedním z jeho nejšířejí vnímaných znaků. Důležitou roli by však měli sehrát a do řešení problematiky se více zapojit také

výzkumníci v oboru pedagogiky a psychologie, kteří by měli svou odbornou profilací promlouvat do diskuze ke stále rostoucímu významu integrace dětí imigrantů do hostitelských společností prostřednictvím místního školství. Primární motivací k sepsání této publikace je proto představení geografických přístupů ke studiu migrace české pedagogické odborné veřejnosti, pro kterou by mělo být seznámení s tématy prostorových souvislostí migrace a integrace cizinců přínosné pro rozšíření jejich dosavadních odborných zkušeností.

Jašková, J. (2017). *Didaktické znalosti obsahu u vysokoškolských učitelů odborného anglického jazyka: Vnímání profesních počátků v retrospektivě*. Brno: Munipress.

Vysokoškolští učitelé odborné angličtiny procházejí v průběhu prvních let své profese poměrně obtížným obdobím, neboť během svých studií na vysokých školách jsou zpravidla připravováni na středoškolskou výuku obecné angličtiny. Jejich předchozí vzdělání jim tedy neposkytuje potřebné znalosti, ze kterých by mohli vytvářet své didaktické znalosti obsahu. Kniha si klade za cíl seznámit čtenáře se subjektivním vnímáním vlastních profesních počátků těchto učitelů, a to z jejich retrospektivního pohledu na první tři roky výuky odborného anglického jazyka na vysokých školách. Profesionální vývoj začínajících učitelů byl zkoumán na základě smíšeného výzkumného designu, kde metoda semistrukturovaných rozhovorů uskutečněných s několika respondenty byla doplněna o elektronické dotazníky zaslané všem českým vysokoškolským učitelům odborné angličtiny.

Průcha, J. (2017). *Vzdělávací systémy v zahraničí: Encyklopedický přehled školství v 30 zemích Evropy, v Japonsku, Kanadě, USA*. Praha: Wolters Kluwer.

Kniha poskytuje popis národních vzdělávacích systémů v komplexním pojetí: Systém každé země je objasněn v kontextu kulturních a ekonomických podmínek, ve svém historickém vývoji a se současnou školskou legislativou. Popis struktury jednotlivých systémů je členěn podle mezinárodní taxonomie ISCED 2011 a zahrnuje předškolní, primární, nižší a vyšší sekundární vzdělávání, dále vzdělávání žáků se speciálními potřebami, terciární vzdělávání a vzdělávání dospělých. Na tento popis navazují kapitoly o dosud aplikovaných přístupech k srovnávání a hodnocení kvality národních vzdělávacích systémů. V závěrečné diskuzi autor ukazuje, jak je nejasné určit, které vzdělávací systémy mohou být považovány ve světě za nejlepší.

Rollnick, S., & Kaplan, S. G. (2017). *Motivační rozhovory ve škole*. Praha: Portál.

Praktický průvodce osvědčenou metodou motivačních rozhovorů. Kniha ukazuje, jak využívat každodenní interakci s žáky a studenty jako příležitost ke změně. Autoři popisují dovednosti a strategie v podobě krátkých konverzací o problémech s chováním, učením či ve vztazích se spolužáky včetně šikany a problémových žáků a studentů. Konkrétní příklady rozhovorů z praxe názorně ukazují, co v komunikaci s žáky (i jejich rodiči) říkat, a co ne, s cílem podpořit přímé řešení problémů a osobní rozvoj. Kniha obsahuje cvičení a otázky k zamýšlení.

Slavík, J., Uličná, K., Stará, J., Najvar, P. et al. (2017). *Didaktické kazuistiky v oborech školního vzdělávání*. Brno: Mupress.

Kniha představuje didaktickou kazuistiku jako nástroj pro kultivaci (oborově) didaktického myšlení. V první části je představen pojem kazuistika v souvislosti s výzkumem v klinických vědách. Zvláštní pozornost je potom věnována didaktickým kazuistikám a jejich roli v transdisciplinárním didaktickém výzkumu a představení transdidaktického přístupu využívajícího metodiku 3A. Druhou část knihy tvoří vybrané didaktické kazuistiky zpracované týmem oborových didaktiků a učitelů v praxi. Kniha navazuje na publikaci *Transdisciplinární didaktika: o učitelském sdílení znalostí a zvyšování kvality výuky napříč obory* autorů J. Slavíka, T. Janíka, P. Najvara a P. Knechta.

Šťastný, V., Svobodová, Z., Rochex, J.-Y. (2017). *Školní vzdělávání ve Francii*. Praha: Karolinum.

Analyticko-srovnávací studie *Školní vzdělávání ve Francii* je sedmou publikací řady *Školní vzdělávání v zahraničí*. Studie zachovává obdobnou strukturu jako dřívější publikace v řadě, metodologicky se však kromě studia odborné literatury opírá také o vlastní empirická data autorů sebraná prostřednictvím pozorování ve školních třídách či rozhovorů s různými aktéry vzdělávacího systému (učiteli, řediteli, inspektory...). Důraz je kladen na hlavní problémové okruhy školního vzdělávání. Čeští autoři poskytují pohled na francouzský vzdělávací systém „zvenku“ (kapitoly zabývající se vzdělávací politikou, charakteristikou vzdělávacího systému, profesí učitele, kurikulem, evaluací, spravedlivostí ve vzdělávání, jazykovým vzděláváním a specifiky vzdělávání v zámořských teritoriích), pohled „zvenitř“ pak zprostředkovává renomovaný francouzský výzkumník a sociolog vzdělávání Jean-Yves Rochex, který se v poslední kapitole zaměřuje na vývoj a současný stav vzdělávacích nerovností ve Francii.

Publikace představuje příspěvek k literatuře z oblasti srovnávací pedagogiky přinášející systematicky utříděné poznatky o zemi, jejíž specifika a problémy vzdělávání nejsou českým čtenářům příliš známá. Je určena výzkumníkům a odborníkům v oblasti vzdělávání, vyučujícím i studentům pedagogických fakult a dalších fakult připravujících učitele, zástupcům Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky i dalším pracovníkům působícím ve státní správě zabývajícím se vzděláváním.

Válek, J., Marinič, P. (kolektiv editorů). (2017). *11. mezinárodní vědecká konference Didaktická konference 2017: Sborník příspěvků*. Brno: Mupress.

Oblast didaktiky matematiky, přírodních věd a odborného vzdělávání představuje významnou oblast ve vzdělávání a vzdělávacím procesu. Její význam postupem času narůstá a vzhledem k výsledkům měření různých oblastí gramotnosti žáků se lze domnívat, že tomu nebude jinak ani v budoucnu. Mezinárodní konference zaměřená na problematiku didaktiky, organizována Pedagogickou fakultou Masarykovy univerzity, Vysokou školou DTI a Jednotou českých matematiků a fyziků, pobočný spolek Brno, tak představuje důležitou platformu pro sdílení a rozvíjení dané oblasti společného zájmu odborníků. Sborník z uvedené konference tak přináší pohled na teoretické, ale i praktické problémy ve vzdělávání, se zaměřením na oblast didaktiky uvedených vědních oborů a umožňuje tak sdílení dobré praxe.

Nováková, J. (2017). *Virtuální vzdělávací prostředí a jejich využití pro výuku heterogenních skupin studentů*. Praha: Univerzita Karlova.

Práce se zabývá zkoumáním virtuálních vzdělávacích prostředí ve vztahu k výuce heterogenních skupin studentů. Dané téma je rozvíjeno ve směru studia specifik a možností využití adaptability a personalizace v kontextu vzdělávání ve virtuálním prostředí, a to především z hlediska míry jejich potenciálu pro zvýšení pedagogické efektivity výuky. Práce analyzuje problematiku adaptability ve virtuálním vzdělávacím prostředí a zkoumá jednotlivé determinanty, které ovlivňují průběh a výsledky výuky při výuce heterogenních skupin v daném prostředí. S podporou empirického šetření práce zkoumá různé aspekty heterogenity studentů a jejich vliv na průběh a výsledky učení těchto studentů ve virtuálním vzdělávacím prostředí.

VÝZVY PRO AUTORY

Studia Paedagogica 4/2018

Téma: Digital youth and their ways of learning

Editoři: Ola Erstad, Jiří Zounek

The forthcoming monothematic issue of *Studia Paedagogica* will focus on the opportunities and challenges of digital technology and youth learning in various contexts and learning environments. In relation to education, this theme can be perceived from many different perspectives and treated using many theoretical frameworks and methodological approaches. Hence, this monothematic issue of *Studia Paedagogica* welcomes contributions from various fields of pedagogical research along with contributions from a multidisciplinary perspective, even though it will focus primarily on the following theoretical areas:

1. Youth in the era of digital technology Young people today have grown up in an environment in which digital technology is commonly accessible and practically all-pervasive. Digital technology is one of the essentials of everyday life for today's youth. In fact, some researchers describe young people today as "digital youth" (Ito, 2010) and contemporary learners as "learners in the digital era" (Gallardo Echenique, 2015). In relation to the use of digital technology, other researchers write of changes represented by new literacies (Knobel & Lankshear, 2014). One example of this new understanding of literacy is so-called digital literacy. This term refers not only to the ability to master various technologies, but perhaps more precisely to a broad range of skills necessary for gaining, analysing, and evaluating sources and information, construction of new knowledge, creation of media messages/products and communication with others. Nonetheless, many aspects of the lives of young people in today's digital age have not been given due theoretical attention nor empirical examination. Therefore, we are interested not only in how young people understand digital technology and use it in various life situations (Erstad, 2012), but also in what it means to be digitally literate. We also think that it is necessary to consider how these new (digital) literacies are created (or formed), whether they are transferable, and if they can be applied across a range of various environments and contexts, and in young people's everyday activities.

2. Learning with digital technology and overcoming the “classroom-as-container” discourse
The prevailing discourse on the use of digital technology in education focuses mostly on ways to improve already existing approaches to learning in school education. Digital technology is thus often understood as a mere didactic tool for application in the classroom. Some authors use the term “classroom-as-container” as a way to describe this discourse (Leander, Phillips & Taylor, 2010). It is natural for young people today to inhabit both the physical and the virtual world, however. They use digital technology for a number of social purposes (such as learning, communication and spending time with each other) which are not necessarily encompassed by the space of the school or the classroom. It is therefore fitting to consider the importance of digital technology for young people today both inside and outside of school. How do young people use digital technology in their free time and during their extra-curricular activities, which include ways of learning? What is the relation between the use of digital technology for entertainment and its use for learning? To what extent do young people use skills and competences in the use of technology learned inside school for learning which takes place outside of it? Conversely, how do they use informally acquired knowledge and skills in their school education? How can this complex interrelationship of formal and informal learning be theoretically grounded with the use of digital technology?
3. Family and peer influence on the use of digital technology in learning
Results of extensive international studies (ICILS, EU Kids Online etc.) show that school plays a significant role in the acquisition of knowledge and skills relevant to the use of digital technology. They also clearly posit that family environment and informal learning play a similarly irreplaceable role. This observation is also relevant for peer and other social groups. Furthermore, today’s children start to use digital technology at an ever earlier age, which in turn increases the influence of family, home environment, and peer groups on the use of digital technology among children and young people. It is therefore vital to consider the influence of the family on the use of digital technology as part of learning. Further, how is young people’s use of digital technology influenced by their relationship with peers, and how does the family environment influence their learning supported by digital technology? How do family environment and peer group influence the development of digital competences? Which other social groups influence young people’s use of digital technology and their digital literacy? The above-mentioned questions cannot cover the whole scope of the topic. Still, we hope they will help inspire authors to submit for publication original papers of an empirical, theoretical or methodological nature.

Important dates

This monothematic issue of *Studia Paedagogica* will be published in English in December 2018. The **deadline for abstracts is 28th February 2018**. Full texts are to be sent to the e-mail address studiapaedagogica@phil.muni.cz no later than 30th April 2018. Articles should be written in English and meet the requirements mentioned in the instructions for authors on the journal’s web page. Papers will be submitted to a peerreview process which will enable the staff to select papers for publication. The editors of this issue are Ola Erstad (University of Oslo) and Jiří Zounek (Masaryk University). You can find more information at: <http://www.studiapaedagogica.cz>.

References

- Arnseth, H., Erstad, O., Juhaňák, L. & Zounek, J. (2016). Pedagogika a nové výzvy výzkumu ICT: role digitálních technologií v každodenním životě a učení mládeže. [Pedagogy and New Challenges in ICT Research: On the Role of Digital Technologies in Everyday Life and Youth Learning]. *Studia Paedagogica*, 21(1), 87–110.
- Erstad, O. (2012). The learning lives of digital youth—beyond the formal and informal. *Oxford Review of Education*, 38(1), 25–43.
- Gallardo Echenique, E. (2015). An integrative review of literature on learners in the digital era. *Studia Paedagogica*, 19(4), 161–184.
- Ito, M. et al. (2010). *Hanging Out, Messing Around, and Geeking Out*. Cambridge: MIT Press.
- Knobel, M. & Lankshear, C. (2014). Studying New Literacies. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 58(2), 97–101.
- Leander, K. M., Phillips, N. C. & Taylor, K. H. (2010). The changing social spaces of learning: Mapping new mobilities. *Review of Research in Education*, 34(1), 329–394.

Monotematické číslo časopisu *Pedagogika* v roce 2018

Téma: Výuka psychologie v učitelských studijních programech

Editoři: Iva Stuchlíková, Jiří Mareš

Jistá míra psychologické erudice je považována za důležitou součástí profesní výbavy učitele. Proto psychologické disciplíny tvoří nepominutelnou součást pregraduálního studia a jsou součástí státních závěrečných zkoušek. Role psychologie v přípravě učitelů není zpochybňována a sami učitelé z praxe občas hovoří o tom, že by jejich psychologická příprava mohla být hlubší, cílenější, důkladnější. Na druhé straně ovšem vládne jistá arbitrárnost v tom, co by mělo být obsahem psychologické pregraduální a postgraduální přípravy učitelů a jak by tato psychologie měla být vyučována.

Přestože existuje určitý nepsaný konsenzus, že učitel potřebuje základní orientaci v psychologii procesů, které má řídit a v psychologii aktérů, kteří se těchto procesů účastní (a to v různých možných kontextech), když dojde na rozvahu co, jak, kdy a proč vyučovat, přístupy se různí.

Problémem je samotné vymezení cílů psychologického vzdělávání učitelů, které se ovšem odvíjí od chápání kompetencí učitele a míry, v níž si je má ve studiu osvojit. Stejně tak schází dostatek výzkumné evidence o tom, zda procesy psychologického vzdělávání k zamýšleným cílům vedou a jak jsou nebo nejsou efektivní.

Monotematické číslo by mělo být prostorem pro shromáždění různých pohledů na výuku psychologie v učitelských programech. Očekáváme texty, které se budou vyjadřovat jak k cílům tohoto vzdělávání, tak k realizaci výuky. Vzhledem k tomu, že k této problematice je dosud velmi málo studií nejen u nás, ale i v zahraničí, může být tematické rozpětí poměrně široké – od analýz potřeb učitelů přes ontologické analýzy učiva až po empirické studie orientované na různé formy a metody výuky, jejich výstupy apod.

Termíny

- Abstrakty zamýšlených textů do 31. ledna 2018.
- Rozhodnutí o vyžádání textů na základě posouzení předložených abstraktů do 28. února 2018.
- Plné texty studií do 30. dubna 2018.

Monotematické číslo časopisu *Pedagogika* v roce 2018

Téma: Education futures for the digital age: Theory and practice

Editoři: Miroslava Černochová (CZ), Glynn Kirkham (UK), Christina Preston (UK), Christine Redman (AU), Jana Jacková (SK), Sarah Younie (UK)

There have been high expectations of digital technology in education but, after the initial, practically-unbounded enthusiasm all over the world, the first disillusion, disappointment and significant, critical research studies are beginning to appear. At the same time, there are on the market plenty of programmable toys for the development of pre-school children's digital thinking. Computer companies offer varied modern (very often attractive) digital technology and services to schools that can invest in their technological equipment, including sophisticated, interactive touch platforms interconnected with mobile technology for pupils which enable teachers during classes concurrently to gain feedback and data about pupils' work and which support active and constructive learning, including collaboration and co-operation (computer-based systems for adaptive teaching, personalised learning systems, etc.).

New technology with a certain didactical potential are after a short time replaced by yet another without there being serious, in-depth research of the educational effect and the impact of previous technology. "Schools and colleges have invested billions in technology with the promise of radically improving learning. It has not. Why not?" (G. O. Melow in D. Laurillard, 2012). The digital divide between pupils and their teachers becomes larger in the ways in which technology and applications are used, how pupils spend their free time and how teachers apply digital technology in their teaching. "Claims for how technology can improve educational performance in schools are widespread and influential yet the research evidence is extremely weak and the discourse is often clouded and confused by the motives and interests of some key individuals and organisations" (J. Nutt, 2010, p. 3). It is mainly the positive aspects of short-term experiences using digital technology in education (very often only a pilot project) which are advertised and publicised (creativity, collaboration, enthusiasm, thinking development, sharing etc.); the problems with educational applications of technology are commonly ignored or marginalised.

In the Digital Age, the form of school education and particularly the learning process will be influenced by advanced digital technology which is ready to enter into school, for example, virtual or augmented reality. Researchers have identified various patterns of innovative approaches to learning (learning through social media, productive failure, teachback, learning through video games, etc.) that either already influence educational practice or offer opportunities for the future (M. Sharples et al., 2016, p. 7). Do we reflect this state of affairs in teacher education? How are student teachers taught to be competent to apply digital technology for learning and enabled to adapt themselves for the transformation of the educational environment in the Digital Age.

Computer systems allow a lot of data to be collected about the learners' learning. Learners already gain feedback not only from their teachers, schoolmates, specialists and experts but also via computers and other digital devices. Our knowledge of human learning is based on research in psychology, neuroscience, pedagogy and machine learning and exploits the latest findings about behaviour of human memory in the learning process. "Research is combining observations of learning in classrooms and online, controlled psychology experiments, investigations of human brain functioning, and computational models of machine learning." (M. Sharples et al., 2016, p. 10). How much are teacher educators experienced in and aware of all these findings to be able to educate their students at initial and post-graduate study levels to be ready for teaching approaches needed for education in the Digital Age?

The main aim of this monothematic volume is to contribute to the field by offering from different perspectives and different contexts a wide spectrum of topics related to the application of digital technology in learning, in teaching and, generally, in education in advanced societies. We would like to mediate the latest knowledge and findings of pedagogy and psychology about the impact of digital technology on forming cognitive processes of pupils and to point out on methodical, instructional, pedagogical and organisational aspects of education using digital technology.

This monothematic volume of *Pedagogika* focuses primarily on the following areas which can cover issues of education in the Digital Age from a theoretical, research and practical point of view:

- The role and importance of digital technology in learning from childhood. Do we actually learn differently via digital technology? Which learning styles do learners prefer when they use digital technology? Do pupils use digital technology in their learning in school effectively and to good purpose? In which way do teachers direct their pupils to use technology for learning?
- Changes in the role of the teacher in education with digital technology. Which teacher competencies are important to be developed in initial teacher education for education in the Digital Age? And in continuing professional development.
- Innovative pedagogy focused on learning with digital technology. Technology is quite successful at analysing and responding to the accuracy of students' actions. What research findings help us to answer the question of MOOCs as a solution for education in the Digital Age?
- Digital technology and creativity development including aesthetic awareness.
- Safety, right to privacy, privacy violation, anonymity, aggressive behaviour, cyberbullying, digital dementia and other risk following from digital technology usage by child users.
- Digital cheating: plagiarism, cheating, cribbing, etc.
- Methodical questions related to the implementation of computational thinking and computing in the school curriculum. Computational thinking concerns not only computer science education, but it is considered as an essential skill and analytical ability for learning in the Digital Age. Case studies with examples of good practice in how to develop computational thinking and introduce computing in school education. How do pupils think when they design an algorithm and apply coding or when they program robotic systems? How does ability relate to computational thinking and mathematical capability or linguistic

abilities? How can computing contribute to linguistic competence development of children?

- Methodological questions on how to research the level of digital literacy achievement of pupils and teachers and digital competence.
- Methodical questions related to digital literacy development across the school curriculum and constructive alignment and assessment.
- A critical review of the development of new trends in technology from the perspective of their application in the learning and teaching process; their impact on neurophysiological changes and on human behaviour; on physical health; social relations and the mental health of young people.
- A critical review of governmental strategies of digital education across the world, their projection into school curricula and practice, including teacher education.

Qualitative systematic reviews, research studies, comparative studies, critical review, meta-analysis or mixed-mode studies and reviews that are not focused only on positive experiences with digital technology, but that also indicate their limitations, risks and negative aspects or consequences are welcome.

By **31st January 2018**: Submit annotations of maximum two pages (3,600 characters) labelled "Monočíslo AJ DIGITAL EDUCATION" to the email address pedagogika@pedf.cuni.cz. The annotation is to include the following: the author(s) and title of the submission, type of paper – theoretical, review, methodological or research paper – together with the presumed size, aims and content of the submission.

By 28th February 2018: Annotations (in English) will be reviewed and the authors will be notified about further proceedings.

By 30th April 2018: Papers based on the accepted annotations will be submitted. Subsequently, papers will be submitted for standard peer review after which authors will be notified and prospective adjustments to the texts will be required by 30th June 2018.

Resources

Laurillard, D. (2012). *Teaching as a Design Science. Building Pedagogical Patterns for Learning and Technology*. Routledge.

Nutt, J. (2010). *Professional Educators and the Evolving role of ICT in Schools. Perspective Report*. CfBT. URL: <http://www.ictliteracy.info/rf.pdf/ICTinSchools.pdf>

Sharples, M., et al. (2016). *Innovating Pedagogy 2016: Open University Innovation Report 5*. Milton Keynes: The Open University.

Woolf, B. P. et al. (2010). *A Roadmap for Education Technology*. Beverly Park Woolf.

Redakční poznámka

Informace o konferencích jsou uveřejňovány opakovaně, a to až do doby jejich konání. Informace o jednotlivých číslech časopisů jsou opakovány do doby, než je zveřejněno nové číslo. Informace o nových výzkumně nebo metodologicky zaměřených knihách jsou uveřejňovány jednou. Anotace publikací jsou v některých případech převzaty z podkladů dostupných na www stránkách jednotlivých vydavatelů a nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce.

Bulletin ČAPV je dvoměsíčník, vychází vždy v sudých měsících.

Informace o zajímavých konferencích a nových publikacích zašlejte na capvdata@seznam.cz.